

РЕШЕНИЕ

№ 1048

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **8685** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място], обл. Б срещу уведомително писмо изх. № 02 – 020 - 2600/2825 от 30.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „З.“, в частта, с която на жалбоподателя е наложена санкция за бъдещ период в размер на 20 932,18 лв. по СЕПП на основание чл. 58 от регламент 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г. по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащане на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. с УИН 02/150611/68445.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо в оспорената му част е незаконосъобразно, поради това, че след извършената проверка РА е приела, че 93,44ха са недопустими за подпомагане площи, които обаче са по – малко от 50% от заявените общо площи от жалбоподателя. Поради това твърди, че неправилно му е наложена санкция за бъдещ период, тъй като тя се налага само и единствено, ако приетата за недопустима за подпомагане площ е повече от 50% от заявената. Исква оспореното уведомително писмо в оспорената му част да бъде отменено.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „З.“ изразява становище, че жалбата е неоснователна, а наложената санкция законосъобразна. На първо място между твърди, че между страните няма спор, че жалбоподателят е заявил за подпомагане площ в размер на 224 ха, от които 93,44 ха са приети за недопустима, а

съответно за допустима за подпомагане е приета площ в размер на 130,56 ха, а именно разликата между заявената площ 224 ха и недопустимата площ от 93,44 ха. Твърди, че приетата за допустима площ е съответно установената за подпомагане площ. Твърди, че разпоредбата на чл. 58 от регламент № 1122/2009г. разписва, че когато декларираната площ надхвърля определената (т.е. установената) площ, то се налага санкция. Твърди, че изчислението по регламента е съотношението на установената (допустима) площ, която е 130,56 ха към недопустимата, която е 93,44 ха, което съотношение пък е 71,57%, поради което твърди, че законосъобразно на жалбоподателя е наложена санкция за бъдещ период. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо на 24.07.2012г., видно от куриерско съобщение стр. 15 от делото, а жалбата е подадена на 06.08.2012г. по подаща, видно от пощенско клеймо на представен по делото пощенски плик, т.е. жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта - и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателкят в настоящото производство е подала общо заявление за единно плащане на площ УИН 02/150611/68445 с дата 15.04.2011г., с което е поискала подпомагане по СЕПП, по схемата за национални доплащания за овце майки и кози майки, обвързана с производство (НДЖЗ) и по агроекологични плащания. Между страните по делото не е спорно, че общата заявена за подпомагане от жалбоподателя площ е 224 ха. Не е спорна и приетата за недопустима за подпомагане площ по това заявление, а именно площ в размер на 93,44 ха. Съответно не е спорна и допуснатата за подпомагане площ, а именно 130,56 ха.

Въз основа на подаденото заявление е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 020 - 2600/2825 от 30.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „З.”.

По делото не е назначена СТЕ, тъй като спорният между страните въпрос е изцяло правен, за който съдът разполага със специални знания, а именно спорният въпрос е по тълкуването на чл. 58 от регламент № 1122/2009г. Спорното между страните е дали процентното съотношение при което се налага санкция се изчислява като съотношение между заявена и недопустима площ или между одобрена и неодобрена за подпомагане площ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт в оспорената му част е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при спазване на установената от закона форма, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и съответно при правилното приложение

на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно разпоредбата на чл. 58 § 1 от регламент № 1122/2009г. „Ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на някакви схеми за помощи, свързани с площи, освен тези за картофи за нишесте и семена, както е предвидено в раздели 2 и 5 на глава 1 от дял IV от Регламент (ЕО) № 73/2009, превишава площта, определена в съответствие с член 57 от настоящия регламент, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от или 3 % или два хектара, но не повече от 20 % от определената площ”. Разпоредбата на § 2 на посочения член предвижда случаите, в които не се изплаща помощта, а § 3 на разпоредбата на чл. 58 пък разписва правилата, при които се налага санкция и за бъдещ период. Според посочената разпоредба „Ако разликата е по-голяма от 50 %, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с член 57 от настоящия регламент. Съответната сума се прихваща в съответствие с член 5б от Регламент (ЕО) № 885/2006 [20] на Комисията. Ако сумата не може да бъде изцяло прихваната в съответствие с посочения член в течение на три календарни години след календарната година на констатацията, оставащата неиздължена сума се анулира”. Видно от посочените разпоредби неоснователно е възражението на жалбоподателя за това, че процента на разликата се изчислява от съотношението декларирана към недопустима за подпомагане площ. Видно от чл. 58 § 1 и чл. 57 от регламента процентното съотношението се изчислява между определената в съответствие на правилата по чл. 57 площ, а това е одобрената за подпомагане площ към недопустимата за подпомагане площ. В случаите когато това съотношение е над 50%, то се налага т.нар. „санкция” за бъдещ период по чл. 58 § 3 от регламента. В случая между страните не се спори, че декларираната от жалбоподателя площ е 224 ха, недопустимата такава по влезналото в сила в тази му част уведомително писмо е 93,44 ха, а определената по правилата на чл. 57 от регламента или одобрена за подпомагане площ е в размер на 130,56 ха. Във връзка с изложеното по – горе процентната разлика се изчислява като съотношението между одобрената и неодобрената площ, т.е. съотношението между 130,56 ха одобрена площ и 93,44 ха неодобрена площ. 93,44 ха представляват 71,56% от 130,56 ха одобрената площ. В тази връзка основателно е възражението на ответника относно начина на изчисляване на процентното съотношение, както и относно това, че наддекларираната площ, а именно тази която не е одобрена, която представлява разликата между декларираната и одобрената площ, в процентно съотношение към одобрената за подпомагане площ надвишава 50%. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че законосъобразно и при правилното приложение на материалния закон административният орган е приложил разпоредбата на чл. 58 от регламента и е наложил санкция за бъдещ период.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо в оспорената му част е законосъобразно, издадено в съответствие с материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради и което същото следва да бъде оставено в сила, а жалбата следва да бъде отхвърлена.

По направеното искане за присъждане на юристконсултско възнаграждение от ответника с оглед изхода на спора, настоящият състав намира, че искането е основателно съгласно чл. 143 ал. 4 от АПК, поради което следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище [населено място], обл. Бургаска срещу уведомително писмо изх. № 02 – 020 - 2600/2825 от 30.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „З.“, в частта, с която на жалбоподателя е наложена санкция за бъдещ период в размер на 20 932,18 лв. по СЕПП на основание чл. 58 от регламент 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г. по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащане на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. с УИН 02/150611/68445.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище [населено място], обл. Б. да заплати на Държавен фонд „З.“ сума в размер от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: